

ΕΒΙΩΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΠΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΚΑΙ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΥ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΣΜΟΥ

ΔΕΝ ΘΑ ΓΙΝΗ ΧΩΡΟΤΑΞΙΚΗ ΜΕΛΕΤΗ;

XPONIA τώρα ύπογραμμίζουμε τὴν ἀνάγκη
ἐκπονήσεως χωροταξικῆς μελέτης διά τὸν νο-
μό μας.

Μὲ τὴν οαγδαία ἀνάπτυξιν τοῦ τουρισμοῦ κατὰ τοὺς τελευταίους καιρούς, ἡ Χαλκιδικὴ ἐγγύωρισεν ἡμέρες κοσμογονίας. Ἐγέμισαν τὰ ἀκρογιάλια τῆς ἀπὸ κτίσματα. Κάθε λογῆς κτίσματα. Ἀνάκτες «έπαυλεις», ἀσυνάρτητες πολυκατοικίες, τερατώδεις ξενοδοχειακές οι κοδομές. Λείπει ἐν πολλοῖς ἡ φαιτασία καὶ ἡ λεπτὴ αἰσθησίς δι' ἓνα ἐπιτυχῆ συννόνασμὸ πρὸς τὸ περιβάλλον. Σίδηρο, μπετὸν καὶ κλουβ.ά... Ἐκεῖ, που ἡ ψυχὴ ἀποζητεῖ στὴν ἄτλα τὴν ἔκιόνωσιν καὶ τὴν γαλήνη. Ἀκόμη εἶναι ἀμφίβολο, ἂν οἱ οἰωνομὲς αὐτὲς καὶ οἱ νέοι οἱκισμοὶ ἔξασφαλίζουν προϋποθέσεις ἀποχετεύμεως καὶ ύγιεινῆς κατὰ τὴν σύγχρονο πολεοδομικὴ ἀντίληψιν.

ΕΤΣΙ ὅμως τὸ ὡραῖο, τὸ μαγευτικό, τὸ ἀταίριαστο τοπίο ιῆ: Χαλκιδικῆς ὑπέστη σοβαρὰ ἀνοιώσιν. Τὸ ἀνεπανάληπτο χρῆμα τοῦ φυσικοῦ της περιβάλλοντος καταστρέφεται. Ἡ ἔλειψις γενικωτέρου σχεδιασμοῦ ἀπὸ τὴν μία πλευρὰ καὶ ἡ κερδομανία ἀπὸ τὴν ἄλλη μεταφέροντας στὶς γραφικὲς καὶ ἡμερες ἀκρογιαλιές μας τὴν πολυνόρουθο καὶ πληκτικὴ ζωὴ τῶν μεγαλουπόλεων. Μὲ τὸν ρυθμὸν αὐτὸν οἱ κίνδυνοι ν' ἀχρηστευθοῦν είναι μεγάλοι... Καὶ οἱ πολλὲς καὶ ποικίλες ζημίες ἀνυπολόγιστες.

TΟΝ ΜΑΪΟ του 1975 τὸ Ὑπουργεῖο Συντονισμοῦ ἀνεκοίωσεν ὅτι ἀπεφάσισε γὰ ἔχπο

ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΓΡΟ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Καστοριάς κ.κ. ΣΥΝΕΣΙΟΥ

«Οὗτος ἔστιν δὲ μαθητὴς δὲ μαρτυρῶν
περὶ τούτων καὶ γράψας ταῦτα»

Συμπίπτει σήμερον ὁ ἕως τασμὸς τῆς μνήμης ἐνὸς κορυφήιου μαθητοῦ καὶ εὐχετήριον. Τοῦ Ἰωάννου, τοῦ ἑέρχος προσφλοῖς καὶ ἀφρού σιωμένου μαθητοῦ τοῦ Κυρίου καὶ τοῦ ἀγαθόντος ἀδελφοῦ

εὖ ιγγέλιστοῦ τῆς; χριστιανικῆν.
ἀγάπη;» (Οὗτοί εἰς ἐκ τῶν ἱερῶν
εὐ ιγγέλιστον προΐθιε πε τὸν
σην ἐπιμενὴν καὶ ἔμφεσιν τὸ
κήρυγμα τοῦ Κυρίου περὶ ἀ-
γάπης δύον δὲ Ἰωάννης Δι'
αὐτὸν καὶ ὡμάδην διμοφ-
νως μιθητή; καὶ εὐηγγελι-
στῆς τῆς ἀγάπης; «Ολοὶ οἱ
ἀπόστολοι καὶ εὐηγγελισταὶ
μᾶς ἔδωσιν ἀξο βῆ ματούσιαν
περὶ τοῦ Θεανθράπουν Διδα-
σκιλούς καὶ Σωτῆρος Χρι-
στοῦ.» Οἱ Ιωάννης δύος διέ-
σωσε κτλίτερον τὴν ἄυλον
καὶ χρυσολιμπῆ γονείαν, ἥ
δποια περιέβη τὴν προσω-
πικότητα τοῦ Κυρίου. Εἶναι
δι μόνος, ποὺ ἔχει τὸ πνευμα-
τικὸν προνόμιον νὰ μᾶς εἰ-
σιν τὴν καλύτερον παντοῦς ἄλλου
εἰς τὸ σαγηνευτικὸν μυστι-
κιον τοῦ Χριστοῦ. «Οὕτος
εστιν δι μιθητῆς δι μαρτυρῶν
περὶ τούτων καὶ γράψα; ταῦ-
τα» Οἱ Ιησοῦς εννι τὸ
πλέον ἀριθμὸν καὶ θλικα-
κὲν διομι εἰς τὸ ὑπερούσιον
χριστιανικὸν μυστήριον, εἰς

νήση χωροταξική μελέτη διὰ τὴν Χαλκιδικήν.
Ἐκάλεσε μάλιστα καὶ τὸν ἐνδιαφερούμενον
μελετητὰς νὰ ύποβάλουν σὲ τακτὴ προθεσμία
προτάσεις στὴν ἐπιτελική του ὥμαδ.

Τὴν ἀνακοίνωσιν αὐτὴν ἔχαιρεισε μὲν ἐν
θουσιασμὸν καὶ ήταν Ἐφημερίς μας. Ἐπιστεύσα
με δτι, ἔστω καὶ ἀργά, θὰ τεθῇ ύπὸ ἔλεγχο τὸ
δημιουργηθὲν οἰκοδομικὸ χάος καὶ θὰ ἐπικρα
τήσῃ κάποια τάξις στὸ μέλλον.

ΕΓΡΑΦΑΜΕ μάλιστα τότε, 25 Μαΐου 1975 σε κύριο αὐθόρυ μας:

«'Αλλὰ πρέπει ἡ πρωτοβουλία αὐτὴ νὸ^ν
μὴ μείνη στὸν χῶρο τῶν ἐπαγγελιῶν. Νὰ με
τουσιωθῇ σὲ πραγματικότητα. "Οπως πι
στεύουμε διτὶ ἐπιδυμεῖ τὸ 'Υπουργεῖο. Εἶναι
δύσκολο καὶ σιβαρὸ ἔργο, ἀλλ' ἀπολύτως ἀ-
ναγκαῖο. Θὰ ἔξυπηρετήσῃ τόσο ἀποτελεσμα-
τικῶς τὰ γενικώτερα συμφέδυντα τοῦ τόπου
καὶ τῆς ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Πρέπει δμως νὰ ύστοιηθῇ σωστὰ καὶ
νεήγυρα σὲ πρᾶξιν. Πρὶν ἡ Χαλκιδικὴ γίνεται
Βιβλωνία, ὅποτε θάναι ἀπολύτως ἄχρηστο.
Σωστὴ λοιπὸν καὶ γούνον δοιλειά».

ΤΙ ΕΓΙΝΕ μέχρι σήμερα ἀπὸ αὐτὲς τὶς ἔξαγ-
γελίες, γνωρίζομε δλοι μας. Τίποτε ἀπολύ-
τως τίποτε. Μάλιστα ἡ κατάστασις, δημο-
ψυσικό, ἐπεδεινώθη. Χάος οἰκοδομικό. Διακο-
πές ἐργασιῶν. Καταμηνύσεις. Τραγέλαφος. Κι
ἄς δλόκληρος κόσμος ἐμπαιγμένος νὰ μὴ
γνωρίζῃ πρὸς τὰ ποῦ νὰ φτύσῃ.

Μὰ τόση ὅσυ ἔπεια δέριει τὸ ἐλληνικὸ
Κράτος; Νὰ θλίβεται κανείς· καὶ νὰ σωπαίνη.

του. Πόσον χάριμα διφθαλμῶν περικλεῖει τούτη ἡ μαρτυρία του «Καὶ ἐθεασάμεθα τὴν δόξαν αὐτοῦ, δόξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ πατρός, πλήσιος χάριτος καὶ ἀληθείας». Καὶ κρατιούσαμε διλάνοιχτα τὰ μάτια μας γιὰ νὰ χορτάσουμε τὴν καρδιά μας μὲ τὴν γλυκόφεγγη καὶ θεοτρεπῆ δόξαν του, τὴν θεοπρεπῆ λάμψιν, ἡ δτία τὸν περιέλουσσόν ὁ: μηνογενῆς Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ποὺ ἦταν καὶ ἀκτιονῆς εἴτε αἰγάλης θείας χριστος καὶ ἀληθείας. Πολὺ θέλγει τὰς εὑρουσίους λουτεῖς νικάς, αρδίτις: δι ποκαλυπτικής τοῦ τολόγος «Ἐτίνον σύντονὸν καὶ νὸν καὶ γῆν κατένν. Εἴδω τὴν πόλιν τὴν ἀνίσην Ἱερουσαλήμ κοινὴν γεταβαίνονταν ἔξ οὐρανοῦ ἡτοιμασμένη, ὡς νίναις ἡν. Εἶδον διοκέσθαι τὰ ἔδια μου τὰ μάτια μου τὰ μάτια τὸν οὐρανὸν νὰ ἔχηται καναινούργωμαδῇ καὶ τὴν γῆν νὰ ἔχη πάρει δψιν νεοδημιουργημένην. Εἶδα τὴν πόλιν Ἱερουσαλήμ εἰς τὰ χρυσογάλαζα ὑψη τοῦ οὐρανοῦ κευσοφωτιζουσαν νὰ κατέβαινη πρὸς τὴν ἐξωραϊσμένην καὶ οὐρανόπολην γῆν. Νὰ κατεβαίνῃ μυριοπλουματικήν εἰς τὴν 4ην σελίδαν

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΩΝ ΚΑΤΟΙΚΩΝ ΣΤΑΝΟΥ

ΕΝΤΟΝΟ διαμαρτυρία διατυπώνουν μὲ τηλεγράφημά τους, πού ἐδημοσιεύθη τὴν προπερασμένη Κυριακή στὴν Ἐφημερίδα μας, ἀταντες οἱ κάτοικοι Στανοῦ (οἱ πογράφουν τριακόσιοι ἐβδομήντα) διὰ τὴν διακοπὴν τοῦ δρομολογίου Ἀρναίας—Στανοῦ—Θεσσαλονίκης. Συνεπεία τῆς διακοπῆς ταύτης ὁ Στανὸς ἔχει ἀπομονωθῆνε τελείως ἀπό τὸν ἄλλο κόσμο. Ἀκόμη λόγω τῆς καταστροφῆς τοῦ δρόμου εἶναι ἀδύνατος ἢ προβληματικὴ ἡ διακίνησις αὐτοκινήτων ἀπό τὴν βόρειο Χαλκιδικὴν πρὸς τὴν Ἀνατολικὴν Μακεδονίαν μὲ σοβαρές καὶ δυσμενεῖς οἰκονομικὲς ἐπιπτώσεις διὰ τούς; Ἐμπόρους τοὺς μελισσοτρόφους καὶ ἄλλους ἐπαγγελματίες.

Οι ύπογράφοντες δέν παραλείπουν νά ώτο ριζμησουν τὴν πικρία, πού αισθάνονται «διά τὴν ἐγκατάλειψιν καὶ ἐμπαιγμὸν ἐκ μέρους τῆς Νομαρχίας Χαλκιδέκη». Καὶ έχουν ἀπόλυτο δίκαιο. «Οταν οἱ χωραφόδεσσοι τοῦ νομοῦ θεσσαλούνται εἰς τὴν περιο-

δρομοί τούς νεμού Θεσσαλονίκης είναι ασφαλεοστρωμένοι μέχρι τά σύνορα πρός τὴν Χαλκιδική καὶ ἀπό έκει καὶ πέρα, ἐντὸς τοῦ νομοῦ μας, ἀρχίζει ἡ σκοτίη, ἡ λάσπη καὶ τὸ ξεθέωμα, τότε διατί νὰ μὴ διαμερορθοθίσῃ οἱ ἀνθρώποι καὶ νὰ μὴ δοιεισδουν πικρία καὶ ἀγανάκτησι; "Αλλο βιλαστή είναι ἡ Χαλκιδική, πρωτισμένο μόνο νὰ δίνῃ καὶ ποιὲ νὰ μὴ ζητῇ; "Η εἰκάτοις οι τῆς είναι δευτέρας διαλογής "Ελληνες καὶ δὲν χρειάζεται ν' ἀσχολήται κανένας μ' αὐτούς;

Ἐτι αἱ λοιπὸν ἀνάγκη σὲ πρώτῃ φάσιν νὰ ληφθούν ἄμεσα μέτρα διὰ τὴν ἐπισκευὴ τοῦ δρόμου αὐτοῦ πρὸς ἀκώλυτο διεξαγωγὴ τῶν συγκοινωνιῶν κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ χειμῶνος. Παραλλήλως δὲ νὰ συμπεριληφθῇ ΑΜΕΣΩΣ στὸ ἔκπονούμενῷ πρόγραμμα τῶν ύπο ἔκτελεσιν ἔργων ἡ ασφαλτόσιρωσις τούτου. Νὰ λυθῇ τὸ πρόβλημα κατὰ τρόπο ριζικό καὶ μόνιμο. "Οπως είναι

Η ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΟΣ ΜΕΤΡΗΣΙΣ

ΕΙΣΗΜΟΣΙΕΥΣΑΜΕ στήν οικήλη «ΕΛΕΥΘΕΡΩΣ Φ Ν:2» τού φύλλου της περασμένης Κυριακής δύο έπιστολές. Μία πού ύπεγραφεν δ δημοτικός μας σύμβουλος κ. Μπάκης και έξερα πού ύπεγραψαν οι έπιστολές δημοτικού μας σύμβουλοι κ κ. Ηρακλής Λαμπρόπουλος, Έλευθερίος Ρόκος και Χρήστος Χαρέλης. Οι έπιστολές ήյαν ταυτόσημες. Ανεφέροντο στήν αύθαίρετο και άπανάδεκτο παραχώρησιν της δημοτικής βιβλιοθήκης σε Ιδιωτική έπιχειρησιν πρός διαφήμησιν και προβολή τού κομματικού βιβλίου. Και άπεδοκίμαζαν τὴν ἐνέργειαν αὐτῆς τοῦ Δημάρχου. Πολιτικόοι

Ελλικρινῶς μᾶς χαροποιεῖ τὸ γεγονός. Εἰναι ὁ γιεῖς φωνὲς ἀπὸ ὑπεύθυνα πρόσωπα. Ἡ τοποθέτησίς των εὐρίσκει ἐνθουσιώδη ἀτήχησιν στὴν οὐνιριπτικὴ πλειοψηφία τῆς Κοινῆς Γνῶμης τοῦ Πολυγύρου. 'Απὸ ἔκδω κοι ἐπρόδες ἀρχίζει ἡ χνιτίστρεφις μέτρησις διὰ τοὺς εἰσπράττορας τοῦ παχυλοῦ «ἱπιδόματος ἀνεργίας». Διότι ἐνν φθινει, ποὺ ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τους διολύγυρος ἔβυθισθη σὲ τέλμα ἀτραξίας καὶ ἀδρανείας' δέν φθάνει, πεὺ δὲν εἰδε νὰ ἐκτελῆται κανένα νέο ἔργο (έξαιρεσε τῆς ὑδατοδεξαμενῆς, ποὺ ἔχαρακτηρισθη ἀπὸ τὰ ἀρμοδιώτερα χειλὶς «μεγαλοπρεπές μνημεῖον μωρίας»). 'Ακόμη καὶ οἱ χωματόδρομοι δὲν ἐπισκευάζονται, ὅπως ἀλλοτε καὶ ἔχουν καταστῇ ἀδιάβατοι' δέν φθάνει, ποὺ ἐπὶ ἐνάμισυ χρόνο ἐκόλλησε ἢ γλωσσα του στὸν ούρανίσκο ἀπὸ ἔλλι: ιψιν νεροῦ (ὅταν ἀσήμαντοι συνοικισμοὶ τῆς Χαλκιδίης καὶ οἰρένυσν σὲ ἐλάχιστο χρόνο νὰ ἔξασφολίσουν ἐπάρκειαν: ροῦ) δέν φθάνει, πεὺ στὸ πρώτῳ ποτῷ κ. Εὔαγγελινοῦ ἔχασε διολύγυρος τὴν προεδρίαν τῆς 'Ειώσεως Δῆμων καὶ Κοινοτήτων Χαλκιδικῆς' δέν φθάνει, δέν φθάνει... Καὶ τὶ νὰ ἀναφέρῃ κανεὶς ἢ Ι νὰ παρολειψτε; 'Υφίσταται καὶ ἐπιθετιν διαρκεῖας ἐκ μέρους τῆς ωργανωμένης γιάφκας διολύγυρος πρὸς ὑποθέμευσιν τῶν Ιερῶν καὶ Όσιων τῆς Φυλῆς. Καὶ εἶναι εὐτύχημα, διότι ἔξεδηλώθη τόσον ἔντονος ἀντιέρασις στὸν τομέα αὐτό.

Καὶ διὸ μὲν τὸν κ. Βασίλη Εὔαγγελινδ ἀρμόδιος εἶναι δὲ «Ἀκοφελιστής» μὲν τὰ «ΕΥΔΥΜΑ» του. Οἱ ἄλλοι δημοτικοὶ μας σύμβολοι διέμορφοι τοιούτοις;

Ἄκολη οὐθούμη στὸν Φρενήρη κατήφορο τὸν κ. Εὔαγ-

Συνένεισις εἰς τὴν Αἴγαθην

ΚΑΒΩΡΙΣΜΟΣ ΣΤΟΧΩΝ ΓΙΑ ΚΑΛΥΨΙ ΑΝΑΓΚΩΝ

Τοῦ κ. Ιω. Μαλκότση Δ)ντοῦ Γεωργίας Χαλκιδικῆς

Α'

*Ανάγκες: Οι ανάγκες τῆς ύπατηθρου ήμπορούμε νά ποδμε διεισιαναριθμητες και ανέξαντλητες, σε άριθμο και είδος.

*Ο καθορισμός των αναγκών (σε άριθμο και είδος) έχει από τον ένδιαφερόμενο: αν δηλαδή είναι απομο ή διάδα ή συνολο κλπ από τον τόπο: αν είναι κατοικούμενος ή έσος ή αγρός κλπ από τον χρόνο: διότι, με το κύλισμα το χρόνου, άλλες ανάγκες προστίθενται, απλες πάλι ήμπορει νά χάνουν από την άξια τους, από την έξελιξη τον πολιτισμό: διότι αύτος δημιουργει νίες ανάγκες, απικλειει άλλες κλπ από τις τεχνικές δυνατότητες σε διαφορά την έκτελεσίν των: διότι χωρίς αύτές, ή θεραπεία των αναγκών ήμπορει νά παραμένη άπλο δινειρο, μέχρι την έποχη κατατην την έκτελεσίν των, από τις οικονομικές δυνατότητες των ένδιαφερομένων: απόμων, διάδων, συνόλων κλπ., διότι «άνευ χρημάτων ούδεν έστι γενέθαι», από την λειάρχη των, δηλαδή: πιο έργο ποέπει νά γίνη πρώτα πιο όχιτερα κ.τ.τ. και, ας σταματήσωμε μέχρις έδω.

*Ικανοποίησι αναγκών: Είναι άδύνατη ή ικανοποίησι δλων των αναγκών που ένδιαφέρουν τον τόπο σε σύντεμο χρονικό διάστημα και μάλιστα μέ δαπάνη των ίδιων των ένδιαφερομένων. Η αδύναμια αύτή διείλεται κυρίως στην διατίθηση πολλού χρήματος και μάλιστα σε σύντεμο χρονικό διάστημα, ένω συμβινει το χρήμα νά είναι πάντοτε λιγοστό. Αν το χρήμα ήταν διάθρυνθανε μέρος ή το σύνολο από την οικονομική του άξια και δὲν θε: αν πλέον «χρήμα» θάμοισε μέ τον δέσπι την διποίο διανπένεμο, πού είναι: πραγματικά αφθονος χωρίς νάχη οικονομική άξια και γιαύτο κανεις δὲν τὸν άναψει. Νάχωμε λοιπόν όπ' δη μας πώ: το χρήμα είναι πάντοτε λιγοστό.

*Στόχοι: Θέτοντες ως σκοτό, την έπιτευξι έκτελεσεως κάτιοιου «έργου», φυσικά ώρειμον, και αναγκαιο για την θεραπεία ανηγ ω, λέμε δια βάλαμε στόχο το τάδε έργο.

*Παράδειγμα: Το έργο οδρεύεως κάποιας περιοχής, την κατασκευή διαστημάτου ή τον τάδε άγροτικο δρόμου: δλα αύτο έρ' δσν αποφασιστεις και έπιδιωσις αι ή έκτελεσι των από τον ένδιαφερομένους, λέγονται «ταχώσι».

*Έπιλογή στόχων: Σε κάχε περίπτωσι συμφέρει τοσο στα αγομα, δσο και στις διάδεις και στα σύνολα (π.χ. Κράτος), νά έπιλεγουν (νά διαλέγουν) τον στόχους. Το διάλεγμα (ή έπιλογή) των στόχων έπιβάλλεται για λόγους κοινής λογικής, γενικού συμφέροντος και αξιοτεπειας ακόμη. Για να μιλήσωμε αναλυτικότερα, δημ δι το έργα αύτα (π.χ.) πρέται νά είναι:

απόλυτα ώριλιμι και δχι ραγωγική «Ενωσις κ.τ.τ.) έπιδειςια, ζηλαδή τού δι. ύπόρχει και δι μέριμνα, η πορέπου σε έμφανσι μέ εύ ύνη και δι ύπορέωσι λιγοστή ούσια, γιαι τότε τού σύνολου αύτο, γιαδ μάς έντροπιάζουν κι πνευτινά και κοινωνικά, αλλαγητικά και κοινωνικά, σε παραχειμένο τοπο. Αναλά και μά; Φτωχαίνουν λιτικά, σε παραχειμένο αντι νά μάς πλουτιζουν... ως μή αισθητά παραγωγικά. Η έκτελεσις έργων έτιναι απομο ή διάδα ή συνολο κλπ από τον τόπο: αν είναι κατοικούμενος ή έσος ή αγρός κλπ από τον χρόνο: διότι, με το κύλισμα το χρόνου, άλλες ανάγκες προστίθενται, απλες πάλι ήμπορει νά χάνουν από την άξια τους, από την έξελιξη τον πολιτισμό: διότι αύτος δημιουργει νίες ανάγκες, απικλειει άλλες κλπ από τις τεχνικές δυνατότητες σε διαφορά την έκτελεσί των: διότι χωρίς αύτές, ή θεραπεία των αναγκών ήμπορει νά παραμένη άπλο δινειρο, μέχρι την έποχη κατατην την έκτελεσί των, από τις οικονομικές δυνατότητες των ένδιαφερομένων: απόμων, διάδων, συνόλων κλπ., διότι «άνευ χρημάτων ούδεν έστι γενέθαι», από την λειάρχη των, δηλαδή: πιο έργο ποέπει νά γίνη πρώτα πιο όχιτερα κ.τ.τ. και, ας σταματήσωμε μέ χρις έδω.

πορέπου σε έμφανσι μέ εύ ύνη και δι ύπορέωσι λιγοστή ούσια, γιαι τότε τού σύνολου αύτο, γιαδ μάς έντροπιάζουν κι πνευτινά και κοινωνικά, αλλαγητικά και κοινωνικά, σε παραχειμένο τοπο. Αναλά και μά; Φτωχαίνουν λιτικά, σε παραχειμένο αντι νά μάς πλουτιζουν... ως μή αισθητά παραγωγικά. Η έκτελεσις έργων έτιναι απομο ή διάδα ή συνολο κλπ από τον τόπο: αν είναι κατοικούμενος ή έσος ή αγρός κλπ από τον χρόνο: διότι, με το κύλισμα το χρόνου, άλλες ανάγκες προστίθενται, απλες πάλι ήμπορει νά χάνουν από την άξια τους, από την έξελιξη τον πολιτισμό: διότι αύτος δημιουργει νίες ανάγκες, απικλειει άλλες κλπ από τις τεχνικές δυνατότητες σε διαφορά την έκτελεσί των: διότι χωρίς αύτές, ή θεραπεία των αναγκών ήμπορει νά παραμένη άπλο δινειρο, μέχρι την έποχη κατατην την έκτελεσί των, από τις οικονομικές δυνατότητες των ένδιαφερομένων: απόμων, διάδων, συνόλων κλπ., διότι «άνευ χρημάτων ούδεν έστι γενέθαι», από την λειάρχη των, δηλαδή: πιο έργο ποέπει νά γίνη πρώτα πιο όχιτερα κ.τ.τ. και, ας σταματήσωμε μέ χρις έδω.

πορέπου σε έμφανσι μέ εύ ύνη και δι ύπορέωσι λιγοστή ούσια, γιαι τότε τού σύνολου αύτο, γιαδ μάς έντροπιάζουν κι πνευτινά και κοινωνικά, αλλαγητικά και κοινωνικά, σε παραχειμένο τοπο. Αναλά και μά; Φτωχαίνουν λιτικά, σε παραχειμένο αντι νά μάς πλουτιζουν... ως μή αισθητά παραγωγικά. Η έκτελεσις έργων έτιναι απομο ή διάδα ή συνολο κλπ από τον τόπο: αν είναι κατοικούμενος ή έσος ή αγρός κλπ από τον χρόνο: διότι, με το κύλισμα το χρόνου, άλλες ανάγκες προστίθενται, απλες πάλι ήμπορει νά χάνουν από την άξια τους, από την έξελιξη τον πολιτισμό: διότι αύτος δημιουργει νίες ανάγκες, απικλειει άλλες κλπ από τις τεχνικές δυνατότητες σε διαφορά την έκτελεσί των: διότι χωρίς αύτές, ή θεραπεία των αναγκών ήμπορει νά παραμένη άπλο δινειρο, μέχρι την έποχη κατατην την έκτελεσί των, από τις οικονομικές δυνατότητες των ένδιαφερομένων: απόμων, διάδων, συνόλων κλπ., διότι «άνευ χρημάτων ούδεν έστι γενέθαι», από την λειάρχη των, δηλαδή: πιο έργο ποέπει νά γίνη πρώτα πιο όχιτερα κ.τ.τ. και, ας σταματήσωμε μέ χρις έδω.

πορέπου σε έμφανσι μέ εύ ύνη και δι ύπορέωσι λιγοστή ούσια, γιαι τότε τού σύνολου αύτο, γιαδ μάς έντροπιάζουν κι πνευτινά και κοινωνικά, αλλαγητικά και κοινωνικά, σε παραχειμένο τοπο. Αναλά και μά; Φτωχαίνουν λιτικά, σε παραχειμένο αντι νά μάς πλουτιζουν... ως μή αισθητά παραγωγικά. Η έκτελεσις έργων έτιναι απομο ή διάδα ή συνολο κλπ από τον τόπο: αν είναι κατοικούμενος ή έσος ή αγρός κλπ από τον χρόνο: διότι, με το κύλισμα το χρόνου, άλλες ανάγκες προστίθενται, απλες πάλι ήμπορει νά χάνουν από την άξια τους, από την έξελιξη τον πολιτισμό: διότι αύτος δημιουργει νίες ανάγκες, απικλειει άλλες κλπ από τις τεχνικές δυνατότητες σε διαφορά την έκτελεσί των: διότι χωρίς αύτές, ή θεραπεία των αναγκών ήμπορει νά παραμένη άπλο δινειρο, μέχρι την έποχη κατατην την έκτελεσί των, από τις οικονομικές δυνατότητες των ένδιαφερομένων: απόμων, διάδων, συνόλων κλπ., διότι «άνευ χρημάτων ούδεν έστι γενέθαι», από την λειάρχη των, δηλαδή: πιο έργο ποέπει νά γίνη πρώτα πιο όχιτερα κ.τ.τ. και, ας σταματήσωμε μέ χρις έδω.

πορέπου σε έμφανσι μέ εύ ύνη και δι ύπορέωσι λιγοστή ούσια, γιαι τότε τού σύνολου αύτο, γιαδ μάς έντροπιάζουν κι πνευτινά και κοινωνικά, αλλαγητικά και κοινωνικά, σε παραχειμένο τοπο. Αναλά και μά; Φτωχαίνουν λιτικά, σε παραχειμένο αντι νά μάς πλουτιζουν... ως μή αισθητά παραγωγικά. Η έκτελεσις έργων έτιναι απομο ή διάδα ή συνολο κλπ από τον τόπο: αν είναι κατοικούμενος ή έσος ή αγρός κλπ από τον χρόνο: διότι, με το κύλισμα το χρόνου, άλλες ανάγκες προστίθενται, απλες πάλι ήμπορει νά χάνουν από την άξια τους, από την έξελιξη τον πολιτισμό: διότι αύτος δημιουργει νίες ανάγκες, απικλειει άλλες κλπ από τις τεχνικές δυνατότητες σε διαφορά την έκτελεσί των: διότι χωρίς αύτές, ή θεραπεία των αναγκών ήμπορει νά παραμένη άπλο δινειρο, μέχρι την έποχη κατατην την έκτελεσί των, από τις οικονομικές δυνατότητες των ένδιαφερομένων: απόμων, διάδων, συνόλων κλπ., διότι «άνευ χρημάτων ούδεν έστι γενέθαι», από την λειάρχη των, δηλαδή: πιο έργο ποέπει νά γίνη πρώτα πιο όχιτερα κ.τ.τ. και, ας σταματήσωμε μέ χρις έδω.

πορέπου σε έμφανσι μέ εύ ύνη και δι ύπορέωσι λιγοστή ούσια, γιαι τότε τού σύνολου αύτο, γιαδ μάς έντροπιάζουν κι πνευτινά και κοινωνικά, αλλαγητικά και κοινωνικά, σε παραχειμένο τοπο. Αναλά και μά; Φτωχαίνουν λιτικά, σε παραχειμένο αντι νά μάς πλουτιζουν... ως μή αισθητά παραγωγικά. Η έκτελεσις έργων έτιναι απομο ή διάδα ή συνολο κλπ από τον τόπο: αν είναι κατοικούμενος ή έσος ή αγρός κλπ από τον χρόνο: διότι, με το κύλισμα το χρόνου, άλλες ανάγκες προστίθενται, απλες πάλι ήμπορει νά χάνουν από την άξια τους, από την έξελιξη τον πολιτισμό: διότι αύτος δημιουργει νίες ανάγκες, απικλειει άλλες κλπ από τις τεχνικές δυνατότητες σε διαφορά την έκτελεσί των: διότι χωρίς αύτές, ή θεραπεία των αναγκών ήμπορει νά παραμένη άπλο δινειρο, μέχρι την έποχη κατατην την έκτελεσί των, από τις οικονομικές δυνατότητες των ένδιαφερομένων: απόμων, διάδων, συνόλων κλπ., διότι «άν

